

Nowe przepisy

Przegląd Dzienników Ustaw z 2019 r. od poz. 2116 do poz. 2337

Prawo pracy

Ustawa z 11 września 2019 r. o pracy na statkach rybackich (DzU poz. 2197)

Ustawa reguluje: 1) prawa i obowiązki stron stosunku pracy na statkach rybackich o polskiej przynależności; 2) pośrednictwo pracy dla osób poszukujących pracy na statkach rybackich; 3) wymagania dotyczące dokumentów związanych z pracą na statkach rybackich; 4) warunki pracy i życia rybaków na statkach rybackich o polskiej przynależności; 5) ochronę zdrowia i ochronę socjalną rybaków.

Ustawę stosuje się do statków rybackich o polskiej przynależności, wykonujących rybołówstwo komercyjne w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy z 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (DzU z 2019 r. poz. 586 ze zm.). Celem ustawy jest wdrożenie dyrektywy Rady (UE) 2017/159 z 19 grudnia 2016 r. wdrażającej Umowę w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. zawartą dnia 21 maja 2012 r. między Generalną Konfederacją Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej (COGECA), Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) oraz Stowarzyszeniem Krajowych Organizacji Przedsiębiorstw w Sektorze Rybołówstwa w Unii Europejskiej (Europeche) (Dz. Urz. UE L 25 z 31.01.2017, s. 12).

Ustawa weszła w życie 15 listopada 2019 r., z wyjątkiem art. 4 ust. 2 i art. 67 pkt 4 i 5, które wchodzi w życie 14 listopada 2021 r., oraz art. 68 pkt 6, który wchodzi w życie 2 stycznia 2020 r.

Ustawa z 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o Polskiej Akademii Nauk oraz niektórych innych ustaw (poz. 2227)

Ustawa zmienia ustawę z 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (DzU z 2019 r. poz. 1183 ze zm.) przez dodanie art. 91a określającego minimalną wysokość miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w jednostce naukowej Akademii dla pracownika naukowego.

Ponadto omawiana nowela do ustawy z 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, a także ustaw: z 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (DzU z 2019 r. poz. 1350), z 26 czerwca 1997 r. o Międzynarodowym Instytucie Biologii Molekularnej i Komórkowej w Warszawie (DzU poz. 674) oraz z 21 lutego 2019 r. o Sieci Badawczej Łukasiewicz (DzU poz. 534) — wprowadza regulację stwierdzającą, że wykonywanie obowiązków pracownika naukowego stanowi działalność twórczą o indywidualnym charakterze, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (DzU z 2019 r. poz. 1231).

Ustawa weszła w życie 30 listopada 2019 r.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 15 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie orzekania o stanie zdrowia nauczyciela akademickiego na potrzeby udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia (poz. 2117)

Rozporządzenie Rady Ministrów z 2 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (poz. 2124)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 134 ustawy z 20 lipca 2018 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DzU poz. 1668 ze zm.). Zmienia załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z 27 września 2018 r. w sprawie orzekania o stanie zdrowia nauczyciela akademickiego na potrzeby udzielenia urlopu dla poratowania zdrowia (DzU poz. 1868).

Rozporządzenie weszło w życie 19 listopada 2019 r.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 2 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (poz. 2124)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 21 ust. 3, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 2 w związku z art. 43 ust. 1 i 2, art. 44, art. 46 i art. 53 ust. 3 ustawy z 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (DzU z 2018 r. poz. 1915 ze zm.). Zmienia załącznik nr 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 2 lutego 2010 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek (DzU poz. 134 ze zm.).

Rozporządzenie weszło w życie 19 listopada 2019 r.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 25 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie badań lekarskich i psychologicznych osób ubiegających się o wpis lub posiadających wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej (poz. 2212)

Rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 33a ust. 4 ustawy z 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (DzU z 2018 r. poz. 2142 ze zm.). Zmienia załącznik nr 2 i 3 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z 21 grudnia 2015 r. w sprawie badań lekarskich i psychologicznych osób ubiegających się o wpis lub posiadających wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej (DzU poz. 2323).

Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 14 października 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (DzU poz. 2136)

Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 14 października 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (poz. 2181)

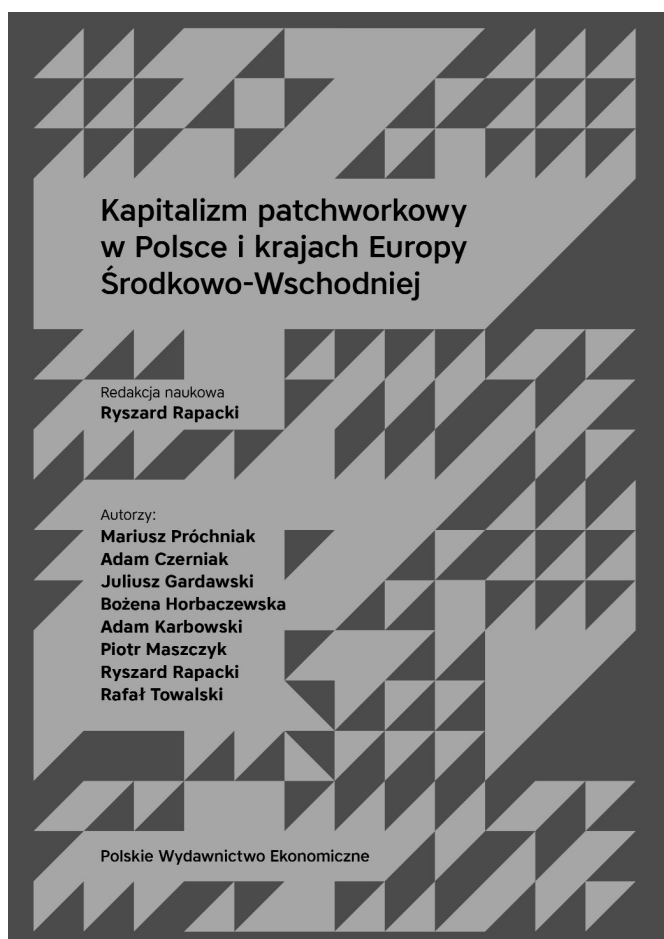
Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 14 października 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy — Karta Nauczyciela (poz. 2215)

Obwieszczenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 30 października 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w państwowych jednostkach budżetowych resortu spraw wewnętrznych i administracji (DzU poz. 2308)

Zabezpieczenie społeczne

Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 19 października 2019 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (poz. 2173)

dr Agnieszka Zwolińska

Zapowiedź

Książka zawiera wyniki interdyscyplinarnego projektu badawczego osadzonego w nurcie studiów porównawczych nad kapitalizmem, realizowanego przez zespół autorów w latach 2015-2019. Przyjmując w punkcie wyjścia ramy analityczne wykorzystywane w najnowszej literaturze przedmiotu, zakorzenione w paradygmatach nowej ekonomii instytucjonalnej i nowej socjologii ekonomicznej autorzy znacznie rozszerzyli i zmodyfikowali te ramy, tak aby pozwoliły one uwzględnić osobliwości architektury instytucjonalnej powstałej w byłych krajach socjalistycznych.

Książka przedstawia obraz empiryczny wyłaniającego się postkomunistycznego kapitalizmu w Polsce i dziesięciu innych nowych krajach członkowskich Unii Europejskiej z Europy Środkowo-Wschodniej (EŚW11) — Bułgarii, Chorwacji, Czechach, Estonii, Litwie, Łotwie, Rumunii, Słowacji, Słowenii i na Węgrzech — pozwalający lepiej zrozumieć jego naturę i najważniejsze cechy wyróżniające. Główny nacisk w badaniu został położony na analizę podobieństwa powstającego w krajach EŚW11 ładu instytucjonalnego do czterech modeli zachodnioeuropejskiego kapitalizmu współistniejących w Unii Europejskiej — kontynentalnego, anglosaskiego, nordyckiego i śródziemnomorskiego. Modele te były reprezentowane w badaniu przez najbardziej typowe kraje członkowskie „starej” Unii ucieleśniające dany model, tj. odpowiednio Niemcy (model kontynentalny), Wielką Brytanię (model anglosaski), Szwecję (model nordycki) i Hiszpanię/Włochy (model śródziemnomorski). W analizie porównawczej została zastosowana autorska metoda współczynników i sześciokątów podobieństwa.

Uzyskane wyniki wskazują, że powstały w Polsce i w krajach EŚW11 ład instytucjonalny przejawia stosunkowo największe podobieństwo do śródziemnomorskiego modelu kapitalizmu. Jednocześnie jednak do najbardziej wyrazistych cech postkomunistycznego kapitalizmu w Europie Środkowo-Wschodniej należą m.in. jednoczesna bliskość instytucjonalna do innych modeli zachodnioeuropejskiego kapitalizmu, niedopasowanie elementów konstrukcyjnych jego architektury instytucjonalnej i wyraźny deficyt komplementarności instytucjonalnych. Cechy te sprawiają, że postkomunistyczny ład instytucjonalny w krajach EŚW stanowi nowy, odrębny od dotychczas istniejących w Unii Europejskiej model kapitalizmu, którego istotę najlepiej oddaje termin „kapitalizm patchworkowy”.

www.pwe.com.pl